
DOKTORSTWO (2) *sb n coll*

Oba pierwsze o jasne (tak w doktorowski itp.).

G sg doktorstwa (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI i XVIII w.

1. Grono, ogół uczonych mających tytuły uniwersyteckie (1) :

Wyrażenie: »nauka doktorstwa« (1): Lecż ináčzey rozumiey/ o mey Itáteczności/ Gdyżem z náuk Doktorftwá/ doftał tey godności. PaxLiz C2v.

2. Grono, ogół uczonych lekarzy (1) :

Wyrażenie: »księgi doktorstwa« (1): A przeto poľuchayćie pewnego lekarftwá/ Ktore ieft wypifane z zacnych ksiąg Doktorftwá. PaxLiz E4.

SB